

Het Boek Daniël - Nummer Honderdvierentachtig

De sabbat en de incarnatie: hoekstenen van het Milleritische verzegelingsproces

Jeff Pippenger
2024-04-14

De laatste beproeving voor de generatie van de Millerieten, die in het beproevingsproces faalde, begon in 1856 met de komst van vermeerderd licht op de „zeven tijden” van Leviticus zesentwintig. Van 1856 tot 1863 markeerde de boodschap aan Laodicea een laatste tijdsperiode binnen de periode die begon met de komst van de derde engel op 22 oktober 1844. Die tijdsperiode wordt weergegeven door de verzen dertien tot en met vijftien van Daniël hoofdstuk elf.

Die tijdsperiode wordt niet alleen geïllustreerd door die verzen, maar ook door de geschiedenis die die verzen vervulde, en ook door het geografische getuigenis van Panium, dat ook Caesarea Filippi is. Caesarea Filippi werd door Christus doelbewust bezocht vlak vóór het kruis, en het kruis vertegenwoordigt de zondagswet, die door vers zestien wordt voorgesteld. Op 22 oktober 1844 identificeerde de Leeuw uit de stam van Juda de leer van de sabbat in een bijzonder licht. Vervolgens voerde Hij aan het einde van dat beproevingsproces een toename van kennis in aangaande de „zeven tijden”, en de „zeven tijden” van Leviticus zesentwintig is een leerstuk van de sabbat. Het is het sabbatsgebod van het rusten van het land dat een directe parallel vormt met het sabbatsgebod van het rusten van mensen. De tijdsprophetie van de tweeduizend vijfhonderd twintig jaar en van de tweeduizend driehonderd jaar eindigden beide op 22 oktober 1844.

De laatste periode van het beproevingsproces, van 1856 tot 1863, was een grotere openbaring van de sabbat, die aan het begin van het verzegelings- en beproevingsproces in een bijzonder licht was geplaatst. De geschiedenis die wordt voorgesteld door de vervulling van de verzen dertien tot en met vijftien van Daniël elf, vertegenwoordigt de beproevingsperiode waarin het zegel van God voor de eeuwigheid op de honderdvierenveertigduizend wordt gedrukt. In die geschiedenis worden de twee stokken van Ezechiël samengevoegd. Het samenvoegen van de twee stokken vertegenwoordigt de vereniging van de Godheid met de mensheid, en de leer die in die geschiedenis in een bijzonder licht straalt, is de leer van de menswording.

Om deze reden erkende Petrus, toen hij Christus in Caesarea Filippi als de Zoon van God aanwees, dat Christus als de Zoon van God Zijn tweeledige natuur vertegenwoordigde: dat Hij de goddelijke Zoon van God was, die de menselijke natuur op Zich had genomen en daardoor de Zoon des mensen was geworden.

“Toen de discipelen de profetieën onderzochten die van Christus getuigden, werden zij in gemeenschap met de Godheid gebracht en leerden zij Hem kennen die naar de hemel was opgevaren om het werk te voltooien dat Hij op aarde was begonnen. Zij erkenden het feit dat in Hem een kennis woonde die geen menselijk wezen, zonder goddelijke tussenkomst, kon

begrijpen. Zij hadden de hulp nodig van Hem over wie koningen, profeten en rechtvaardige mannen hadden voorspeld. Met verwondering lazen en herlazen zij de profetische beschrijvingen van Zijn karakter en werk. Hoe vaag hadden zij de profetische Schriften begrepen! hoe traag waren zij geweest in het opnemen van de grote waarheden die van Christus getuigden! Terwijl zij Hem in Zijn vernedering aanschouwden, toen Hij als mens onder de mensen wandelde, hadden zij het mysterie van Zijn menswording, het tweeledige karakter van Zijn natuur, niet begrepen. Hun ogen werden weerhouden, zodat zij de goddelijkheid in de menselijkheid niet ten volle herkenden. Maar nadat zij door de Heilige Geest waren verlicht, hoe verlangden zij ernaar Hem opnieuw te zien en zich aan Zijn voeten neer te werpen!” *The Desire of Ages*, 507.

22 oktober 1844 tot en met 1863 vertegenwoordigt de verzegelingstijd van de honderd vierenveertigduizend. Die periode begon toen de sabbat werd uitgelicht als de bijzondere waarheid onder de vele waarheden die gedurende de verzegelingstijd worden ontzegd. De periode ving aan met het klinken van de zevende bazuin, die aanduidt wanneer het geheimenis van God voleindigd zou worden.

Maar in de dagen van de stem van de zevende engel, wanneer hij zal beginnen te bazuinen, zal ook het geheimenis van God voleindigd worden, zoals Hij aan Zijn dienstknechten, de profeten, heeft verkondigd. Openbaring 10:7.

De zevende engel is ook het derde wee, want de verzegeling vindt plaats in de geschiedenis wanneer de krijgvoering van de islam actief is. Indien het Milleritische adventisme getrouw was geweest in de periode die volgde op 22 oktober 1844, zou de islam, die op 11 augustus 1840 in bedwang was gehouden, zijn losgelaten.

„Indien de adventisten na de grote teleurstelling in 1844 aan hun geloof hadden vastgehouden en eensgezind de zich ontvouwende voorzienigheid van God waren gevolgd, de boodschap van de derde engel hadden aangenomen en die in de kracht van de Heilige Geest aan de wereld hadden verkondigd, dan zouden zij het heil van God hebben gezien; de Heere zou krachtig met hun inspanningen hebben meegewerkt, het werk zou voltooid zijn, en Christus zou reeds lang geleden zijn gekomen om Zijn volk tot hun loon te ontvangen. Maar in de periode van twijfel en onzekerheid die op de teleurstelling volgde, gaven velen van de adventgelovigen hun geloof prijs.... Zo werd het werk belemmerd en werd de wereld in duisternis gelaten. Indien het gehele adventistische lichaam zich had verenigd op de geboden van God en het geloof van Jezus, hoe geheel anders zou onze geschiedenis zijn geweest!” *Evangelism*, 695.

Op 22 oktober 1844 begon de zevende bazuin te klinken en begon ook de Jubelbazuin te klinken.

En gij zult u tellen zeven sabbatten van jaren, zevenmaal zeven jaren; en de tijd van de zeven sabbatten der jaren zal u negenveertig jaren zijn. Dan zult gij op de tiende dag van de zevende maand de bazuin van het jubeljaar doen klinken; op de verzoendag zult gij de bazuin doen klinken door heel uw land. En gij zult het vijftigste jaar heiligen en vrijheid uitroepen in het gehele land voor al zijn inwoners: het zal u een jubeljaar zijn; en ieder zal terugkeren tot zijn bezitting, en ieder zal terugkeren tot zijn familie. *Leviticus 25:8–10*.

Wanneer de verzegelingstijd van de honderd vierenveertigduizend begint, is er een bazuin die aanduidt dat de door de islam volbrachte oorlogvoering is aangebroken, en een bazuin die vrijheid uitroept voor hen die slaven van de zonde zijn geweest. De ene bazuin duidt de uiterlijke geschiedenis aan, en de andere stelt de innerlijke ervaring voor van dat verbondsvolk van de laatste dagen. Hun slavernij wordt opgeheven wanneer hun menselijkheid voor eeuwig met Zijn Goddelijkheid wordt verenigd. Regel op regel zijn die twee bazuinen één Bazuin, want de Jubeljaar-bazuin wordt slechts geblazen op de Grote Verzoendag, en de Grote Verzoendag begint wanneer de zevende bazuin van het derde wee wordt geblazen. De leer die in de Milleritische beweging beide bazuinen vertegenwoordigde, was het licht van de sabbat. Het licht dat in deze laatste dagen beide Bazuinen vertegenwoordigt, is de leer van de incarnatie. Regel op regel zijn de sabbat en de leer van de incarnatie dezelfde leer.

Petrus' belijdenis duidde de Messias aan, en tevens de Zoon van God. De Messias is de Zoon van God. De Messias is de Schepper die door de sabbat wordt vertegenwoordigd.

„Paulus had Christus nooit gezien terwijl Hij op aarde verbleef. Hij had inderdaad over Hem en Zijn werken gehoord, maar hij kon niet geloven dat de beloofde Messias, de Schepper van alle werelden, de Gever van alle zegeningen, op aarde zou verschijnen als slechts een mens.”
Sketches from the Life of Paul, 256.

De sabbat identificeert de Schepper, en de Schepper was de Christus die Petrus aanwees. De Zoon van God, die Petrus aanwees, is Hij die Zich met menselijk vlees verenigde om de Zoon des mensen te worden. De Zoon van God vertegenwoordigt de incarnatie.

“Christus bracht mannen en vrouwen kracht om te overwinnen. Hij kwam naar deze wereld in menselijke gedaante, om als mens onder de mensen te leven. Hij nam de aansprakelijkheden van de menselijke natuur op Zich, om beproefd en getoetst te worden. In Zijn menselijkheid had Hij deel aan de goddelijke natuur. In Zijn menswording verwierf Hij in een nieuwe zin de titel van de Zoon van God. De engel zei tot Maria: ‘De kracht des Allerhoogsten zal u overschaduwen; daarom ook zal het heilige dat uit u geboren zal worden, Gods Zoon genoemd worden’ (Lukas 1:35). Terwijl Hij de Zoon van een mens was, werd Hij in een nieuwe zin de Zoon van God. Zo stond Hij in onze wereld—de Zoon van God, en toch door geboorte verbonden met het menselijk geslacht.” Selected Messages, boek 1, 226.

Te Caesarea Filippi vertegenwoordigde Petrus' tweevoudige belijdenis de honderdvierenveertigduizend, die begripen dat Jezus de Christus is, de Zoon van God, en de leer van de sabbat die in 1844 verlicht werd, samen met de leer van de menswording die in de laatste dagen wordt erkend. Het licht van de tweevoudige waarheid wordt geopend aan het begin en aan het einde van de periode van de verzegeling, zoals blijkt uit de geschiedenis van de verzegeling van 22 oktober 1844 tot 1863, en de geschiedenis van de twee stemmen van Openbaring hoofdstuk achttien.

Zowel in de Milleritische lijn van het verzegelingsproces als in de profetische lijn van de verzegeling in Openbaring achttien is er geheel aan het einde van de periode een beproeving, waarin één klasse wordt geopenbaard als dwaze maagden, zoals het geval was van 1856 tot 1863,

en een klasse wordt geopenbaard als wijze maagden vanaf juli 2023 tot aan de spoedig komende zondagswet. Die laatste periode van beproeving herhaalt het begin van de periode. Dezelfde engel die op 11 september 2001 neerdaalde, kwam in 2023 als Michaël om de doden tot leven te roepen, sommigen tot het eeuwige leven en sommigen tot de eeuwige dood. Toen Hij kwam, leidde Hij Zijn volk terug naar de fundamenteën. Sommigen weigeren op de oude paden te wandelen, sommigen wandelen wel op de oude paden. Sommigen geven gehoor aan het geluid van de bazuin, sommigen weigeren te horen.

Zo zegt de HEERE: Staat op de wegen, en ziet toe, en vraagt naar de oude paden, waar toch de goede weg zij, en wandelt daarin; zo zult gij rust vinden voor uw zielen. Maar zij zeiden: Wij zullen daarin niet wandelen. Ook heb Ik wachters over u gesteld, zeggende: Luistert naar het geluid van de bazuin. Maar zij zeiden: Wij zullen niet luisteren. Jeremia 6:16, 17.

De boodschap die wordt voorgesteld door de bazuin die de wachters blazen, is tweeledig. Zij is de zevende bazuin van de islam en de jubelbazuin van de bevrijding. Zij is de boodschap van de vereniging van de Godheid met de mensheid, die wordt volbracht door het geheimenis van de menswording, en die een karakter voortbrengt dat voorbereid is op het zegel van God, namelijk de sabbat. De boodschap, het werk en de omstandigheden die verbonden zijn met die laatste periode van de verzegeling, welke in juli 2023 begon, tweeëntwintig jaar na 2001, worden voorgesteld door de verzen dertien tot vijftien van Daniël hoofdstuk elf, en door Christus' bezoek aan Caesarea Filippi in Mattheüs hoofdstuk zestien.

In de gelijkenis van de tien maagden sliepen alle maagden in gedurende de tijd van vertoeven. Jezus zei tot Zijn discipelen dat Lazarus sliep.

Dit sprak Hij; en daarna zei Hij tot hen: Onze vriend Lazarus slaapt, maar Ik ga heen om hem uit de slaap op te wekken. Toen zeiden zijn discipelen: Heere, als hij slaapt, zal het goed met hem gaan. Jezus echter had van zijn dood gesproken, maar zij meenden dat Hij sprak over het nemen van rust in de slaap. Toen zei Jezus hun ronduit: Lazarus is gestorven. Johannes 11:10–14.

Aan het einde van eenentwintig dagen zag Daniël het visioen, en hij was in een diepe slaap.

En ik, Daniël, zag alleen het gezicht; want de mannen die bij mij waren, zagen het gezicht niet; maar een grote siddering viel op hen, zodat zij wegvluchtten om zich te verbergen. Daarom bleef ik alleen over, en zag dit grote gezicht, en er bleef geen kracht in mij over; want mijn schoonheid werd in mij verkeerd tot verderf, en ik behield geen kracht. Toch hoorde ik de stem van zijn woorden; en toen ik de stem van zijn woorden hoorde, viel ik in een diepe slaap met mijn aangezicht ter aarde, en mijn aangezicht naar de grond. Daniël 10:7–9.

De twee getuigen van Openbaring hoofdstuk elf lagen drieënhalve dag dood op de straat, en Ezechiëls dode beenderen lagen in de vallei. Op 18 juli 2020 werd over de maagden van de beweging van de derde engel de vertoeftijd van geestelijke dood en slaap gebracht. Drie jaar later begon het proces van ontwaken en van het toerusten van Gods volk van de laatste dagen als Zijn banier en machtig leger. De engel die op 18 juli 2020 neerdaalde, ontzegelde een waarheid, zoals engelen altijd doen wanneer zij neerdalen.

De waarheid die hij ontzegelde, was de ervaring van de vertoefperiode en van de eerste teleurstelling. Gods volk van de laatste dagen was toen verstrooid, en wanneer in de geschiedenis het proces van hun opwekking aanbrak, zou van hen worden verlangd te erkennen en te belijden dat zij verstrooid waren geweest en dat zij zich in de vertoefperiode bevonden. Toen werden vele engelen, of vele boodschappen, gezonden om de boodschap van de vertoefperiode te versterken.

“Tegen het einde van de boodschap van de tweede engel zag ik een groot licht uit de hemel schijnen op het volk van God. De stralen van dit licht leken helder als de zon. En ik hoorde de stemmen van engelen roepen: ‘Zie, de Bruidegom komt; gaat uit Hem tegemoet!’”

„Dit was de middernachtsroep, die kracht moest geven aan de boodschap van de tweede engel. Engelen werden uit de hemel gezonden om de ontmoedigde heiligen op te wekken en hen voor te bereiden op het grote werk dat vóór hen lag. De meest begaafde mannen waren niet de eersten die deze boodschap ontvingen. Engelen werden gezonden tot de nederigen, de toegewijden, en drongen er bij hen op aan de roep te verheffen: ‘Zie, de Bruidegom komt; gaat uit Hem tegemoet!’ Degenen aan wie de roep was toevertrouwd, haastten zich en verkondigden in de kracht van de Heilige Geest de boodschap, en wekten hun ontmoedigde broeders op. Dit werk berustte niet op de wijsheid en geleerdheid van mensen, maar op de kracht van God, en Zijn heiligen die de roep hoorden, konden daaraan geen weerstand bieden. De meest geestelijken ontvingen deze boodschap het eerst, en zij die vroeger leiding hadden gegeven in het werk, waren de laatsten om haar te ontvangen en mee te helpen de roep aan te zwellen: ‘Zie, de Bruidegom komt; gaat uit Hem tegemoet!’”

“In elk deel van het land werd licht gegeven over de boodschap van de tweede engel, en de roep deed de harten van duizenden smelten. Hij ging van stad tot stad, en van dorp tot dorp, totdat het wachtende volk van God ten volle was opgewekt. In vele kerken werd het niet toegestaan de boodschap te brengen, en een grote schare, die het levende getuigenis bezat, verliet deze gevallen kerken. Door de middernachtsroep werd een machtig werk tot stand gebracht. De boodschap doorgrondde het hart en bracht de gelovigen ertoe voor zichzelf een levende ervaring te zoeken. Zij wisten dat zij niet op elkander konden leunen.” Early Writings, 238.

De komst van de boodschap van de Middernachtsroep in de gelijkenis bepaalt het moment waarop de twee klassen van maagden openbaren of zij olie hebben. De wijzen hebben olie, de dwazen niet. De gelijkenis werd vervuld door het werk van Samuel Snow in de Milleritische geschiedenis, en in dat werk werd de boodschap die Snow verkondigde ontwikkeld, zoals weergegeven in zijn artikelen in de Milleritische publicaties uit die periode. Toen hij vervolgens aankwam op de campmeeting te Exeter, die duurde van 12 tot en met 17 augustus 1844, wordt eveneens een periode voorgesteld die er uiteindelijk toe leidde dat degenen op de bijeenkomst de bijeenkomst verlieten en de boodschap verkondigden.

Er is een „tijdstip” waarop de boodschap van de Middernachtsroep volledig is bevestigd, en op dat tijdstip wordt, op grond van de gelijkenis, de genadetijd voor de maagden gesloten. Aan dat „tijdstip” gaat „een periode” vooraf waarin de boodschap wordt ontwikkeld. Sinds juli 2023 is de boodschap van de Middernachtsroep in ontwikkeling, en in tegenstelling tot de Milleritische

vervulling is de boodschap wereldwijd overgebracht vóór de „sluiting van de genadetijd”. Toen de genadetijd aan het einde van de samenkomst te Exeter werd gesloten, ging de boodschap vervolgens naar „elk deel van het land,” en „licht werd gegeven over de boodschap van de tweede engel, en de roep deed de harten van duizenden smelten. Zij ging van stad tot stad, en van dorp tot dorp, totdat het wachtende volk van God volledig was opgewekt.”

In onze huidige geschiedenis is de boodschap die in juli 2023 begon te worden gepubliceerd, inmiddels verspreid in honderdtwintig landen over de hele wereld, en de artikelen die de ontwikkeling van de boodschap van de Middernachtsroep vertegenwoordigen, zijn beschikbaar in meer dan zestig talen, en de artikelen kunnen zowel worden gelezen als beluisterd.

De Openbaring van Jezus Christus, die God Hem gegeven heeft, om Zijn dienstknechten te tonen wat weldra geschieden moet; en Hij heeft die door Zijn engel gezonden en te kennen gegeven aan Zijn dienstknecht Johannes; die getuigenis heeft afgelegd van het woord van God, en van het getuigenis van Jezus Christus, en van alles wat hij gezien heeft. Zalig is hij die leest, en zij die de woorden van deze profetie horen en bewaren wat daarin geschreven staat; want de tijd is nabij. Openbaring 1:1–3.

Het licht van deze boodschap, zoals weergegeven in de artikelen, is in ongeveer zes maanden door twee personen tot stand gebracht.

‘Tenzij degenen die in — hulp kunnen bieden, worden gewekt tot het besef van hun plicht, zullen zij het werk van God niet herkennen wanneer de luide roep van de derde engel zal worden gehoord. Wanneer het licht uitgaat om de aarde te verlichten, zullen zij, in plaats van op te komen tot de hulp des Heren, Zijn werk willen inbinden om het aan hun bekrompen opvattingen aan te passen. Laat mij u zeggen dat de Heer in dit laatste werk zal arbeiden op een wijze die sterk afwijkt van de gewone orde der dingen, en op een manier die in strijd zal zijn met elke menselijke planning. Er zullen er onder ons zijn die steeds het werk van God zullen willen beheersen, en zelfs zullen willen voorschrijven welke bewegingen gemaakt moeten worden wanneer het werk voortgaat onder de leiding van de engel die zich bij de derde engel voegt in de boodschap die aan de wereld gegeven moet worden. God zal wegen en middelen gebruiken waardoor gezien zal worden dat Hij zelf de teugels in handen neemt. De arbeiders zullen verbaasd staan over de eenvoudige middelen die Hij zal gebruiken om Zijn werk van gerechtigheid tot stand te brengen en te voltooien.’ Testimonies to Ministers, 300.

De Leeuw uit de stam van Juda heeft Zijn volk van de laatste dagen nu gebracht tot de verzen dertien tot en met vijftien van Daniël elf, waarmee de geschiedenis wordt ontsloten die wordt uitgebeeld door de geschiedenis van 200 v.Chr. tot 63 v.Chr., alsook Mattheüs hoofdstuk zestien en de geschiedenis van Christus' bezoek aan Caesarea Filippi. Zowel de voorspellingen als de geschiedenis van hun vervullingen stemmen overeen met het gedeelte van het boek Daniël dat verzegeld was tot de laatste dagen. De boeken Daniël en Openbaring zijn één boek; daarom wordt in de laatste dagen, vlak voordat de genadetijd wordt afgesloten, de Openbaring van Jezus Christus ontzegd, en die Openbaring omvat het gedeelte van Daniël dat betrekking heeft op de laatste dagen. De tijd is nabij voor de afsluiting van de Exeter-kampbijeenkomst.

En hij zeide tot mij: Verzegel de woorden der profetie van dit boek niet, want de tijd is nabij. Wie onrecht doet, hij doe nog meer onrecht; en wie verontreinigd is, hij worde nog meer verontreinigd; en wie rechtvaardig is, hij zij nog meer rechtvaardig; en wie heilig is, hij worde nog meer geheiligd. Openbaring 22:10, 11.

Wij zullen deze studie in het volgende artikel voortzetten.

Zie, de dagen komen, spreekt de Heere HEERE, dat Ik een honger in het land zal zenden, niet een honger naar brood, noch dorst naar water, maar om de woorden des HEEREN te horen; en zij zullen zwerven van zee tot zee, en van het noorden zelfs tot het oosten; zij zullen heen en weer lopen om het woord des HEEREN te zoeken, maar zullen het niet vinden. Te dien dage zullen de schone maagden en de jongemannen versmachten van dorst. Zij die zweren bij de zonde van Samaria en zeggen: Zo waar uw god leeft, o Dan; en: Zo waar de wijze van Beërséba leeft; ook zij zullen vallen en niet weer opstaan. Amos 8:11–14.